

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at der er eksempler på, at arbejdsformidlingen koncentrerer sig om de ledige, der kan give dem nogle pæne procenter, de kan indberette til arbejdsministeren. Det har vi også uhyrlige eksempler på, mens de lader en vis mand tage resten, det er jeg enig i. Men det ændrer ikke ved, at hvis man privatiserer det, så vil den private aktør, som kun kan tjene penge ved at få nogle i arbejde, altid koncentrere sig om dem, der står tættest på, og ikke om dem, der står nederst i rækken. Sådan er logikken.

Den eneste løsning på det er at sørge for, at det er en solidarisk privatisering, og med det mener jeg, at det er a-kasserne, der får ansvaret, og at det er a-kassen, der ud fra en politisk og ikke ud fra en pengemæssig motivering, men ud fra en politisk-solidarisk betragtning siger: Vi skal sørge for alle, og vi skal i virkeligheden have mest omsorg for dem, der står svagest.

Men hr. Vibjerg glemte at svare på mit spørgsmål om, hvordan Venstre ser på bindingerne i forhold til Socialdemokratiet. Vil Venstre under alle omstændigheder efter valget være bundet til Socialdemokratiet, hvad angår arbejdsmarkedspolitikken, eller vil Venstre føle sig frit stillet til at gennemføre det, der er Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det var Venstres ordfører, som henviste til de gode erfaringer og gevinster, man kunne få ved at udlicitere. Det er vi sådan set ikke uenige i i Det Radikale Venstre. Men hvordan er det nu, det så hænger sammen med, at Venstres politiske ordfører har udstedt en garanti mod fyringer i den offentlige sektor?

Hvis man både skal udlicitere, altså ansætte nogle nye til at formidle job, og man ikke må fyre nogen af dem, der i forvejen er sat til det, hænger det så sammen?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Vi tager lige hr. Bjarne Laustsen med. Så får Venstres ordfører lidt længere taletid, for der skulle egentlig kun tre herop, men nu tager vi fire og rationaliserer lidt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Jens Vibjerg taler om de manglende jobtræningspladser. Hvordan kan man skaffe sådan nogle, hvis det ikke er arbejdsgiveren selv, der

stiller dem til rådighed? Ja, det kunne man jo f.eks. gøre ved tvang. Så er jeg nødt til at spørge Venstres ordfører, om det skal foregå på den måde, hvis ikke man selv vil levere varen. Er det så tanken, og kunne det være Venstres udspil, at nu må man sige til de arbejdsgivere, at de må levere den vare, der hedder x antal jobtræningspladser? Er det Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn: For de mennesker, der ikke når 75 pct.-kravet, altså hvis de kommer i ordinær beskæftigelse, inden de når hen til bagsmækken, er der jo ikke noget problem. Vi har jo ved tidligere lejligheder hørt arbejdsministeren sige, at de bliver fulgt med håndholdt kamera, og at der ikke vil være nogen, der af den grund ryger ud over bagsmækken.

Så til hr. Frank Aaen: Nu var det ikke af ond vilje, at jeg ikke fik svaret på det om bindinger, men den røde knap havde lyst så længe, at jeg ikke turde fortsætte.

I Venstre vedstår vi os de aftaler, vi har. Det skal der ikke herske den mindste tvivl om. De forlig, vi har, vedstår vi os, og dem holder vi. Vi ser frem til, at vi kan nå nogle nye fremskridt. Jeg synes da, at vi har hørt de nye signaler fra ministeren og fra Socialdemokratiet på nuværende tidspunkt om, at der er lagt op til, at vi skal nå nogle nye, konstruktive resultater. Det vil vi medvirke aktivt til.

Og så er jeg uenig med hr. Frank Aaen om det med, hvem man vil tage sig af, hvis man udliciterer. Der er ingen tvivl om, at i det øjeblik man får en gruppe svage ledige at skulle tage sig af, så kan man ikke prioritere nogle stærke, for man har altså kun de svage i den gruppe, der er udliciteret.

Hr. Bjarne Laustsen spørger, hvordan vi kan skaffe jobtræningspladser. Jamen det skal jo først og fremmest ske ved, at AF kommer, havde jeg nær sagt, op af starthullerne, ud af kontorerne, ud på virksomhederne. Det er jo lidt et problem, at antallet af virksomhedsbesøg har været faldende de sidste år, hvor der var behov for, at de skulle være stigende. Det er jo det, det handler om: At man kommer ud til virksomhederne, får dørene lukket op, får snakket med virksomhederne, får givet de ledige tilknytning til virksomheder, der passer til dem. Det er jo det, der giver ansættelse i private jobtræningspladser.

Der er det relevant at komme med en kritik af Amanda, for det system var jo problemet. For